

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. K.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 lutego 2017r.,

zażalenia oskarżonego – oskarżyciela wzajemnego na zarządzenie zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R. z dnia 3 listopada 2016r. o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 21 października 2016r. w sprawie V Ka (...), na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 21 października 2016r. (sygn. akt V Ka [...]) przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 524 § 1 k.p.k. uprawniona strona w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia może złożyć wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem.

W niniejszej sprawie ogłoszenie wyroku Sądu Okręgowego w R. nastąpiło w dniu 21 października 2016 r. Na rozprawie odwoławczej był obecny oskarżony – oskarżyciel wzajemny P. K.. Tak więc termin do złożenia stosownego wniosku upływał w dniu 28 października 2016 r.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2016 r. zastępca Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R. odmówił przyjęcia wniosku P. K., jako złożonego po upływie terminu. Wydając zaskarżone zarządzenie oparto się na stemplach pocztowych na kopercie zawierającej wniosek (k. 219), z których wynika, że przesyłka nadana została w P. w dniu 31 października 2016 r.

Zarządzenie to zaskarżył P. K. wskazując w nim, że nadał przesyłkę w dniu 28 października 2016 r., a więc w terminie. Na dowód powyższego dołączył kserokopię potwierdzenia nadania korespondencji (k. 225).

Zażalenie należy ocenić jako zasadne. Skarżący w odpowiednim stopniu uprawdopodobnił, że dotrzymał terminu zawitego składając wniosek.

Obecnie zatem różnica w dacie wynikającej ze stempla na kopercie i stempla na potwierdzeniu nadania wymaga wyjaśnienia we właściwym Urzędzie P.. Wyjaśnienia tego powinien zresztą dokonać Sąd już po zapoznaniu się z treścią zażalenia P. K.. Z pewnością przyspieszyłoby to rozstrzygnięcie przedmiotowej kwestii, a nadto, jeżeli byłyby ku temu warunki, pozwoliłoby zakończyć jej rozpoznanie w trybie art. 463 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.